

משום ששני מאורות מאירים כאחד. המאור העליון מאיר למאור התחתון, וכיום הזה מאיר מהאור העליון, ולא מאור השמש, ומשום כך פתוב בכסה ליום חגנו.

רבי אבא שלח לרבי שמעון. אמר, מתי הזווג של כנסת ישראל עם המלך הקדוש? שלח לו, (בראשית ב) וגם אמנה אחתי בת אבי היא אף לא בת אמי ותהי לי לאשה. התרגש רבי אבא, הרים קולו, בכה ואמר, רבי רבי מנורה הקדושה, אוי ואבוי לעולם כשתצא ממנו! אוי לדור שיהיו בעולם כשתסתלק מהם וישארו יתומים ממך! אמר לו רבי חייא לרבי אבא, זה ששלח לעמתך, מה אמר?

אמר, ודאי שאין זווג המלך עם הגבירה אלא בזמן שמאיר מהאב העליון, וכשנאור ממנו, קוראים לו קדש, שהרי מבית אבא זה נוטל, ואז מזדווגים כאחד, משום שהמלך נקרא קדש, שכתוב (ירמיה ב) קדש ישראל לה, שנוטל ממקום שנקרא קדש. אזי אחתי בת אבי הוא אף לא בת אמי, שהרי מבית אבא השם הזה, ולא מבית אבא. ועל כן ותהי לי לאשה, להזדוג כאחד, בזמן הזה ולא בזמן אחר, בזמן שנוטלים מבית אבא, ולא בזמן שנוטלים מבית אבא. ויום הכפורים מוכיח, שמשמש המטה אסור, משום שאין נמצא זווג, שהרי מבית אבא נוטל, ולא מבית אבא. אמר רבי חייא, ודאי אשרי הדור שרבי שמעון שרוי בתוכו. אשרי אותם שעומדים לפניו כל יום.

ונהרת לה. והאי יומא נהירו דאימא נטלא, ואשתכח חידו בכלא. ועל דא פתיב, יום הכפורים הוא. יום כפור מיבעי ליה, מאן יום הכפורים. אלא בגין דתרי נהורין נהרין בחד. בוצינא עלאה, נהיר לבוצינא תתאה. ובהאי יומא מנהורא עלאה נהיר. ולא מנהורא דשמשא ובגין כך בכסה ליום חגנו כתיב.

רבי אבא שלח ליה לרבי שמעון, אמר, אימתי זווגא דכנסת ישראל במלכא קדישא. שלח ליה, (בראשית ב) וגם אמנה אחתי בת אבי היא אף לא בת אמי ותהי לי לאשה. אתרגיש רבי אבא, ארים קליה, בכה ואמר, רבי רבי בוצינא קדישא, ווי, ווי לעלמא כד תפוק מגיה, ווי לדרא דיהון בעלמא כד תסתלק מנהון וישתארו יתמין מנה. אמר ליה רבי חייא לרבי אבא, האי דשלח לך. מאי קאמר.

אמר ודאי לאו זווגא דמלכא במטרוניתא, אלא בזמנא דנהרא מאבא עלאה, וכד אתנהרא מגיה, קרינן לה קדש דהא מבי אבא נטלא האי. וכדין מזדווגי בחדא, בגין דמלכא קדש אקרי, דכתיב, (ירמיה ב) קדש ישראל ליי, דנטיל מאתר דאקרי קדש. פדין אחתי בת אבי היא אף לא בת אמי, דהא מבי אבא שמא דא, ולא מבי אימא, ועל דא ותהי לי לאשה, לאזדווגא כחדא, בזמנא דא, ולא בזמנא אחרא, בזמנא דנטלא מבי אבא, ולא בזמנא דנטלא מבי אימא. ויום הכפורים אוכח, דתשמיש המטה אסור, בגין דזווגא לא אשתכח, דהא מבי אימא נטלא, ולא מבי אבא. אמר רבי חייא, ודאי זפאה דרא דרבי שמעון שארי בגויה, זפאין אינון דקיימין קמיה כל יומא.

אָמַר רַבִּי אֲבָא, בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה נִבְרָא אָדָם, וְקָאִים בְּדִינָא קָמֵי מַאֲרִיָּה, וְתָב (ד' ק"א א"ע) בְּתִיּוּבְתָא, וְקָבִיל לֵיהּ קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. אָמַר לֵיהּ, אָדָם, אַנְתָּ תְּהֵא סִימְנָא לְבַנְיָךְ לְדַרְי דְרִין, בְּהַאי יוֹמָא קַיִימִין בְּדִינָא, וְאִי יתּוּבוּן אָנָּא אֶקְבֵּל לוֹן, וְאִיקוּם מְכוּרְסִיָּא דְדִינָא, וְאַתְקִיִּים עַל פּוּרְסִיָּא דְרַחֲמֵי, וְאַרְחֵם עַלִּיהּ. וְדוּד אָמַר, (תהלים קטז) אֶהְבֵּתִי כִּי יִשְׁמַע יְיָ אֶת קוֹלִי תַחֲנוּנָי. וְעַל דָּא כְּתִיב, (תהלים קל) כִּי עֲמַף הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּוְרָא. וְכְתִיב, (תהלים לו) כִּי עֲמַף מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרְךָ נִרְאָה אוֹר.

אָמַר רַבִּי אֲבָא, בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה נִבְרָא אָדָם, וְעָמַד בְּדִין לְפָנֵי אָדוֹנָו וְשָׁב בְּתַשׁוּבָה, וְקָבֵל אוֹתוֹ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. אָמַר לוֹ, אָדָם, אַתָּה תִּהְיֶה סִימֵן לְבַנְיָךְ לְדוֹרֵי דוֹרוֹת, בַּיּוֹם הַזֶּה יַעֲמְדוּ בְּדִין. אִם יִשׁוּבוּ, אֲנִי אֶקְבֵּל אוֹתָם, וְאֶעֱמַד מִכַּסָּא דִּין, וְאַתִּישֵׁב עַל כַּסָּא רַחֲמִים וְאַרְחֵם עֲלֵיהֶם. וְדוּד אָמַר, (תהלים קד) אֶהְבֵּתִי כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת קוֹלִי תַחֲנוּנָי. וְעַל זֶה פְּתוּב, (שם קל) כִּי עֲמַף הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּוְרָא. וְכְתוּב, (שם לו) כִּי עֲמַף מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרְךָ נִרְאָה אוֹר.

אֲדָּ בְּעָשׂוֹר לַחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה יוֹם הַכַּפּוּרִים הוּא מְקַרָּא קִדְשׁ יְהִיָּה לְכֶם. רַבִּי חֲזִיא פְּתַח, (תהלים לב) לְדוּד מְשָׁפִיל אֲשֶׁרִי נִשׁוּי פִּשְׁעָא פְּסוּי חֲטָאָה. לְדוּד מְשָׁפִיל, הָא תַּנְיִנָן בִּי זִינִי זְמַרָּא אַתְקִרִי (נ"א אַתְתַּקֵּן) סִפְרָ תְּהִלִּים, בְּנִצּוּחַ, בְּנִגּוּן, בְּמִשְׁפִּיל, בְּמַכְתָּם, בְּמִזְמוֹר, בְּשִׁיר, בְּאֲשֶׁרִי, בְּתַפְלָה, בְּהוֹדָאָה, בְּהַלְלוּיָהּ, וְעַלְמָה מְכַלְהוּ הַלְלוּיָהּ, וְהָא אוּקְמוּהָ.

אֲדָּ בְּעָשׂוֹר לַחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה יוֹם הַכַּפּוּרִים הוּא מְקַרָּא קִדְשׁ יְהִיָּה לְכֶם. רַבִּי חֲזִיא פְּתַח, (שם לב) לְדוּד מְשָׁפִיל אֲשֶׁרִי נִשׁוּי פִּשְׁעָא פְּסוּי חֲטָאָה. לְדוּד מְשָׁפִיל, הָא תַּנְיִנָן בִּי זִינִי זְמַרָּא אַתְקִרִי (נחמן) סִפְרָ תְּהִלִּים: בְּנִצּוּחַ, בְּנִגּוּן, בְּמִשְׁפִּיל, בְּמַכְתָּם, בְּמִזְמוֹר, בְּשִׁיר, בְּאֲשֶׁרִי, בְּתַפְלָה, בְּהוֹדָאָה, בְּהַלְלוּיָהּ. וְהַעֲלוּן מִכָּלֶם - הַלְלוּיָהּ, וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ.

רעיא מהימנא

פְּקוּדָא דָּא, לְאַתְעַנָּא בַּיּוֹמָא דְכַפּוּרִי, לְאַכְנַעָּא גּוּפָא וְנַפְשָׁא, בְּרַזָּא דְחַמְשָׁה עֲנוּיִין, דְּחַמְשָׁה דְרַגְיִין דַּיּוֹמָא דְכַפּוּרִי. דְּהָא מְקַטְרְגָּא קָא אֶתִּי לְאַדְפְּרָא חוּבִיָּהוּן, כְּמָה דְאַתְמַר. וְכַלְהוּ בְּתִיּוּבְתָא שְׁלִימְתָא קָמֵי אַבוּהוּן. כְּלָא, כְּמָה דְאַתְמַר בְּכְמָה דּוּכְתִּי. (ע"ב רעיא מהימנא).

הָבָא מְשָׁפִיל, אַתְרִיָּה יְדִיעַ, מַהוּ מְשָׁפִיל, מִיָּא דְאַחְכַּיְמוּ לְאַיְנוּן דְּשִׁתּוּ לְהוּ, הַהוּא אַתְר דְּמִשְׁתַּדְּלֵן בְּהוּא אַתְר (ס"א דְּמִשְׁתַּדְּלֵן בְּהוּא אַתְר) דְּאַקְרִי מְשָׁפִיל, כְּמָה דְאַתְר אָמַר, (משלי טז) מְשָׁפִיל עַל דְּבַר יִמְצָא טוֹב. וּבְגִין דְּאַקְרִי הָכִי, תַּלְיָא בִּיהּ סְלִיחָה, חִירוּ דְּחִירִין. הָדָא הוּא דְכְּתִיב אֲשֶׁרִי נִשׁוּי פִּשְׁעָא פְּסוּי חֲטָאָה.

רַעֲיָא מַהִּימְנָא
מִצְוָה זוֹ, לְהַתְעַנּוֹת בַּיּוֹם הַכַּפּוּרִים, לְהַכְנִיעַ אֶת הַגּוּף וְאֶת הַנֶּפֶשׁ, בְּסוּד שֵׁל חַמְשָׁה עֲנוּיִים שֵׁל חַמֵּשׁ דְּרַגּוֹת שֵׁל יוֹם הַכַּפּוּרִים. שְׁהָרִי הַמְקַטְרֵג בָּא לְהַזְכִּיר אֶת חֲטָאֵיהֶם, כְּמוֹ שְׁנַתְבָּאָר, וְכָלֶם בְּתַשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֵי אֲבִיהֶם. הַכֹּל כְּמוֹ שְׁנַתְבָּאָר בְּכְמָה מְקוּמוֹת. (ע"ב רעיא מהימנא).

כָּאֵן מְשָׁפִיל, מְקוּמוֹ יְדוּעַ. מַהוּ מְשָׁפִיל? מִים שְׁמַחְכַּיְמִים אֶת אוֹתָם שְׁשׁוֹתִים אוֹתָם, אוֹתוֹ הַמְקוּם (שְׁמַשְׁתַּדְּלִים בְּאוֹתוֹ מְקוּם) שְׁנַתְבָּאָר מְשָׁפִיל, כְּמוֹ שְׁנַתְבָּאָר (משלי טז) מְשָׁפִיל עַל דְּבַר יִמְצָא טוֹב. וּמִשׁוּם שְׁנַתְבָּאָר כְּךָ, תְּלוּיָהּ בּוֹ סְלִיחָה, חִירוֹת הַחִרְיוֹת. זֶהוּ שְׁכַתּוּב אֲשֶׁרִי נִשׁוּי פִּשְׁעָא פְּסוּי חֲטָאָה.

מאי כסוי חטאה. הא אוקמוה, דהוא כסוי מבני נשא, ההוא חטאה דחב לקודשא בריה הוא, ואודי קמי קדשא בריה הוא. אבל (ס"א כסוי חטאה) תא חזי, כד בר נש חטי, וחב זמנא חדא, ותריז ותלתא, ולא אהדר ביה, הא חובוי באתגליא אינון ומפרסמי לון לעילא, ומפרסמי לון לתתא. וכרוזי אזלין קמיה ומכרזי, אסתלקו מסחרניה דפלגנא, נזיף הוא ממאריה, נזיף הוא לעילא, נזיף הוא לתתא, ווי ליה דפגים דיוקנא דמאריה, ווי ליה דלא חייש ליקרא דמאריה, קדשא בריה הוא גלי חוביה לעילא, הדא הוא דכתיב, (איוב כ) יגלו שמים עונו וארץ מתקוממה לו. וכד בר נש אזיל באורחא דמאריה, ואשתדל בפולחניה, ואזדמן ליה חטאה חד, פלא מכסין עלויה, עלאין ותתאין, דא אקרי כסוי חטאה.

אמר ליה רבי אבא, עד כען לא מטית לעקרא דמלה. ושפיר קאמרת. והאי דקאמרו חברייא שפיר. אבל אי הכי, מכוסה חטאה מיבעי ליה, מהו כסוי חטאה.

אלא תרי מלי דחכמתא אית ביה, ותרווייהו הכי. חד כמה דתנינן, דעובדין טבין דבר נש עביד בהאי עלמא, עבדין ליה בההוא עלמא לבושא יקירא עלאה, לאתלבשא בהו. וכד בר נש אתקין עובדין טבין, וגברין עליה עובדין בישין, ואשגח ביה קדשא בריה הוא, ועובדוי בישין סגיאיין, ואיהו רשע, דאשתכח חטאה קמי מאריה, ותוהא על אינון טבאן דעבד בקדמיתא, הא אתאביד הוא מפלא, מהאי עלמא, ומעלמא דאתי. מה עביד קדשא בריה הוא מאינון טבאן דעביד האי חטאה בקדמיתא.

מה זה כסוי חטאה? הרי פרשוה, שהוא כסוי מבני אדם אותו חטא שחטא לקדוש ברוך הוא והודה לפני הקדוש ברוך הוא. אבל (כסוי חטאה) בא ראה, כשאדם חוטא, ומתחייב פעם אחת ופעמים ושלש ולא חוזר בו, הרי חטאיו הם בגלוי, ומפרסמים אותם למעלה, ומפרסמים אותם למטה. והפרושים הולכים לפניו ומכריזים: הסתלקו מסביב לפלוני, נזוף הוא מאדונו, נזוף הוא למעלה, נזוף הוא למטה, אוי לו שפגם את דיוקן רבונו! אוי לו שאינו חושש על כבוד רבונו! הקדוש ברוך הוא מגלה חטאו למעלה. וזה שכתוב, (איוב כ) יגלו שמים עונו וארץ מתקוממה לו. וכשאדם הולך בדרך רבונו ומשתדל בעבודתו, והודמן לו חטא אחד - הכל מכסים עליו, עליונים ותחתונים, זה נקרא כסוי חטאה.

אמר לו רבי אבא, עד עכשו לא הגעת לעקר הדבר, ויפה אמרת. וזהו שאמרו החכמים - יפה אבל אם כך, מכסה חטאה הנה צריך להיות! מהו כסוי חטאה? אלא שני דברי חכמה יש בו, ושניהם כף. אחד, כמו ששנינו, שמעשים טובים שאדם עושה בעולם הזה, עושים לו באותו העולם לבוש נכבד עליון להתלבש בהם. וכשאדם מתקן מעשים טובים, וגוברים עליו מעשים רעים, והקדוש ברוך הוא משגיח בו, ומעשיו הרעים רבים, והוא רשע, שנמצא חוטא לפני אדונו, ותוהא על אותן טובות שעשה בראשונה, הרי נאכד הוא מן הכל, מהעולם הזה ומהעולם הבא. מה עושה הקדוש ברוך הוא מאותן טובות שעשה החוטא הנה בראשונה?

אָלָא קַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, אָף עַל גַּב דְּהוּא רְשַׁע חֲטָאָה אֲתֵאבִיד. אֵינּוּן טְבָאן וְזַכֵּיין לָא אֲתֵאבִידוּ. אֵית צְדִיק דְּאָזִיל בְּאַרְחוּי דְּמַלְפָּא עַלְמָה, וְאַתְקִין לְבוּשׁוּי מְעוּבְדוּי, וְעַד לָא אַשְׁלִים לְבוּשׁוּי, אֲסַתְלַק. קַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אַשְׁלִים לֵיהּ, מְאִינּוּן עוּבְדִין דְּעֵבֵד (ס"א ד'אבִיד) הַאי רְשַׁע חֲטָאָה, וְאַשְׁלִים לְבוּשׁוּי, לְאַתְתְּקִנָּא בְּהוּ בְּהוּא עַלְמָא, הֵדָּא הוּא דְכְתִיב, (איוב כז) יִכִּין וְצַדִּיק יִלְבַּשׁ. הַהוּא חֲטָאָה אֲתְקִין, וְצַדִּיק אֲתַחְפִּי מִמָּה דְאִיהוּ תְקִין, הֵדָּא הוּא דְכְתִיב פְּסוּי חֲטָאָה, (בְּסוּי הוּא מְדָא דְחֲטָאָה אֲתַחְפִּי מִחֲטָאָה) וְעַל דָּא לָא כְתִיב מְכוּסָה, אָלָא כְּסוּי.

וְחַד, דְּאַתְחַפִּי הַהוּא חֲטָאָה דְהַאי זַכָּאָה, בְּאֵינּוּן דְּאַקְרוּן מְצוּלוֹת יָם, דְּהַא מָאן דְּנִפְּלִי בְּמְצוּלוֹת יָם, לָא אֲשַׁתְּכַח לְעַלְמִין בְּגִין דְּמִיין חֲפִין עַלְיֵיהּ. (מָאן מְצוּלוֹת יָם) פְּמָה דְאַתְּ אָמַר, (מִיכָה ז) וְתִשְׁלִיךְ (דף ק"א ע"ב) בְּמְצוּלוֹת יָם כָּל חֲטָאָתְם. מָאן מְצוּלוֹת יָם. אָלָא רְזָא יִקְרָא הוּא, וְהַא (אוֹקְמִינָה רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר) אוֹקְמִינָה רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְאָמַר, כָּל אֵינּוּן דְּאַתּוּ מְסֻטְרָא תְקִיפָא, וְאַתְאַחַדּוּ בְּזִינִין בִּישִׁין, בְּכַתְרִין תְּתַאֲיִן, כְּגוֹן עֲזָאזֵל בְּיוֹמָא דְכַפּוּרִי, דָּא אֲקָרִי מְצוּלוֹת יָם. כְּזַפְטָא דְכַסְפָּא, כַּד בַּחֲנִין לֵיהּ בְּנוֹרָא, הֵדָּא הוּא דְכְתִיב, (מְשַׁלִּי כה) הִגּוּ סִיגִים מִכְּסָף.

כִּךְ הַאי, מְאִינּוּן מְצוּלוֹת יָם הוּא, וּמְצוּלוֹת יָם אֲקָרִי, מְצוּלוֹת מַהֵהוּא יָם קַדִּישָׁא, מְצוּלוֹת, זוֹהֵמָא דְכַסְפָּא. וְעַל דָּא, כָּל אֵינּוּן חֲטָאִין דִּישְׂרָאֵל שְׂרִינִין לְגוּיָהּ (ס"א לְגוּיָהּ), וְהוּא קַבִּיל לִזְוִן, וְיִשְׁתַּאֲבוּן בְּגוּיָהּ. מָאִי טַעְמָא. בְּגִין דְּאִיהוּ חֲטָאָה אֲקָרִי. מָאִי חֲטָאָה. גְּרַעוּנָא. וְעַל דָּא הוּא גְּרַעוּנָא דְכָלְא, וְנָטַל גְּרַעוּנָא דְגּוּפָא וְדַנְפָּשָׁא. בְּהַאי יוֹמָא נַחִית הַאי מְצוּלוֹת יָם, הַפֵּל, וְנָטַל אֶת חֲסָרוֹן הַגּוּף וְהַנְּפֶשׁ. בְּיוֹם הַזֶּה יוֹרֵד מְצוּלוֹת הַיָּם הַזֶּה, זֶהֱמַת (הַכְּסָף) הַנְּפֶשׁ, וְנָטַל

אָלָא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אָף עַל גַּב שְׂאוֹתוֹ רְשַׁע חוּטָא נְאָבֵד, אוֹתָן טוֹבוֹת וְזַכֵּיּוֹת לָא נְאָבְדוֹת. יֵשׁ צְדִיק שְׁהוּלֵךְ בְּדַרְכֵי הַמְּלָךְ הַעֲלִיּוֹן וּמִתְקִין לְבוּשׁוּי מְמַעְשֵׁיו, וְטָרַם שְׁהַשְׁלִים אֶת לְבוּשׁוּי הַסְּתַלְק - הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁלֵּם לוֹ מְאוֹתָם הַמַּעֲשִׂים שְׁעָשָׂה (שְׂאבֵד) הַרְשַׁע הַחוּטָא הַזֶּה, וּמְשַׁלֵּם אֶת לְבוּשׁוּי שְׂחִיתְתְּקִין בְּהֵם בְּאוֹתוֹ עוֹלָם. זֶהוּ שְׁכַתּוּב (שֵׁם כז) יִכִּין וְצַדִּיק יִלְבַּשׁ. אוֹתוֹ חוּטָא הַתְּקִין, וְהַצְדִּיק מִתְכַּסֶּה מִמָּה שְׁהוּא הַתְּקִין. זֶהוּ שְׁכַתּוּב כְּסוּי חֲטָאָה, (הַכְּסוּי הוּא מְנַח הַחֲטָאָה מִתְכַּסֶּה מִחֲטָאָה) וְעַל כֵּן לָא כְּתוּב מְכֻסָּה, אָלָא כְּסוּי.

וְאַחַד, שְׁהַתְכַּסֶּה אוֹתוֹ הַחֲטָאָה שֶׁל הַצְדִּיק הַזֶּה בְּאוֹתָם שְׁנִקְרָאִים מְצוּלוֹת יָם, שְׁהֵרִי מִי שְׁנוּפֵל בְּמְצוּלוֹת יָם, לָא נִמְצָא לְעוֹלָמִים, מְשׁוּם שְׁהַמִּים מְכַסִּים עַלְיָהֶם, (מַהוּ הַמְצוּלוֹת יָם?) כְּמוֹ שְׁנִאָמַר (מִיכָה ז) וְתִשְׁלִיךְ בְּמְצוּלוֹת יָם כָּל חֲטָאָתְם. מִי הֵם מְצוּלוֹת יָם? אָלָא סוּד נְכַבֵּד הוּא, וְהֵרִי (בְּאַרְיָה רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר) בְּאֵר אוֹתוֹ רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, כָּל אוֹתָם שְׂבָאוּ מִצֵּד הַקָּשָׁה, וְנִקְּחוּזוּ בְּמִינִים רַעִים, בְּכַתְרִים הַתְּחַתּוּנִים, כְּמוֹ עֲזָאזֵל בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים, זֶה נִקְרָא מְצוּלוֹת יָם, כְּמוֹ פְּסַלַת הַכְּסָף פְּשׁוּבְחָנִים אוֹתוֹ בְּאֵשׁ. זֶהוּ שְׁכַתּוּב הִגּוּ סִיגִים מִכְּסָף.

כִּךְ זֶה, הוּא מְאוֹתָם מְצוּלוֹת יָם, וְנִקְרָא מְצוּלוֹת יָם, מְצוּלוֹת מְאוֹתוֹ יָם קְדוּשׁ, מְצוּלוֹת - זֶהֱמַת הַכְּסָף. וְעַל כֵּן כָּל אוֹתָם הַחֲטָאִים שֶׁל יִשְׂרָאֵל שׁוֹרִים לְתוֹכוֹ (אֲצִלוּ), וְהוּא מְקַבֵּל אוֹתָם, וְנִשְׂאָבִים לְתוֹכוֹ. מַה הַטַּעַם? מְשׁוּם שְׁהוּא נִקְרָא חוּטָא. מַה זֶה חוּטָא? חֲסָרוֹן. וְעַל כֵּן הוּא חֲסָרוֹן שֶׁל הַפֵּל, וְנָטַל אֶת חֲסָרוֹן הַגּוּף וְהַנְּפֶשׁ. בְּיוֹם הַזֶּה יוֹרֵד מְצוּלוֹת הַיָּם הַזֶּה, זֶהֱמַת (הַכְּסָף) הַנְּפֶשׁ, וְנָטַל